

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2864/2021
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у поступку рехабилитације по захтеву предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бранка Ђуровац, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, ради рехабилитације пок. ББ бив. из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Рех ж 12/20 од 23.12.2020. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача АА, изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Рех ж 12/20 од 23.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача АА, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Рех ж 12/20 од 23.12.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Рех 2/20 од 18.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев предлагача АА1 за рехабилитацију пок. ББ из ..., рођеног године у ..., од оца ВВ и мајке ГГ, преминулог 30.09.1967. године у ..., па је утврђено да је пресуда Дивизијског војног суда I армије Ј.А. у Крагујевцу, суд I бр.1634/45 од 08.03.1946. године, којом је осуђен на 13 (тринаест) месеци, губитак политичких и појединих грађанских права, сем родитељских, у трајању од две године по издржаној или опрштеној главној казни и на конфискацију целокупне његове имовине уз ограничење из члана 6. Закона о конфискацији у корист његове породице, ништава, као и закључак Среског суда у Тополи конф.бр.73/46 од 30.06.1946. године, као и све правне последице наведене пресуде и наведеног закључка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Рех ж 12/20 од 23.12.2020. године, укинуто је решење Вишег суда у Крагујевцу Рех 2/20 од 18.06.2020. године и одлучено тако што је одбијен као неоснован захтев за рехабилитацију сада пок. ББ, бившег из ..., рођеног ... године у ..., од оца ВВ и мајке ГГ, преминулог 30.09.1967. године у ..., а којим је тражено да се утврди да је пресуда Дивизијског војног суда I армије ЈА у Крагујевцу Суд I број 1634/45 од 08.03.1946. године, којом је осуђен на 13 (тринаест) месеци казне лишења слободе са принудним радом, губитком политичких и појединих грађанских права сем родитељских, у трајању од 2 (две) године по издржаној или опроштеној казни и на конфискацију целокупне његове имовине уз ограничење из члана 6. Закона о конфискацији у корист његове породице, ништаван, као и закључак Среског суда у Тополи Конф.бр.73/46 од 30.06.1946. године, као и све правне последице наведене пресуде и наведеног закључка. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Закон о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11 ...18/20), у члану 404. став 1. прописује да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија); о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

У конкретном случају, предлагач је 12.12.2016. године поднео предлог за рехабилитацију свог прадеде јер је пресудом Дивизијског војног суда I Армије Ј.А. у Крагујевцу, Суд.бр.1634/45 од 08.03.1946. године, оглашен кривим да је починио кривично дело из члана 11. Закона о кривичним делима против народа и државе, те да је осуђен на казну лишења слободе са принудним радом у трајању од пет година и на казну губитка политичких и појединачних грађанских права, сем родитељских, у трајању од пет година по издржаној или опроштеној главној казни, као и на конфискацију целокупне имовине уз ограничење из члана 6. Закона о конфискацији у корист његове породице. Пресудом Врховног суда ФНРЈ II суд.бр. 433/46 од 23.04.1946. године преиначена је наведена пресуда тако што је оптужени ББ осуђен на казну лишења слободе са принудним радом у трајању од 13 месеци и на казну губитка политичких и појединачних грађанских права сем родитељских у трајању од две године по издржаној или опроштеној главној казни, на конфискацију целокупне његове имовине уз ограничење из члана 6. Закона о конфискацији у корист његове породице. Разлог због којег предлагач тражи рехабилитацију свог прадеде је да потомци ББ скину љагу са наведеног лица као жртве прогона и незаконитих казни које су га етикетирале као државног непријатеља, јер је на основу измишљених чињеница прогањан вероватно због политичких разлога. Ценећи разлоге истакнуте у ревизији, Врховни касациони суд сматра да је ревизија усмерена на

разрешење чињеничног питања конкретног предмета, што није разлог за изјављивање ревизије као изузетно дозвољене. Осим тога, уз ревизију предлагач није доставио правноснажне одлуке којима је у идентичној чињеничној и правној ситуацији одлучено о рехабилитацији супротно побијаном решењу и зато нема разлога да се одлучује о ревизији као изузетно дозвољеној у циљу уједначавања судске праксе, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Закон о рехабилитацији („Сл. гласник РС“, бр.92/2011) у члану 18. став 3. прописује да против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да у овом поступку ревизија није дозвољена, како је то прописано чланом 18. став 3. Закона о рехабилитацији, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић